

Arbejdsminister *Erling Jensens* svar (11/7 77):

Indledningsvis vil jeg gerne fastslå, at AF efter min opfattelse udfører sin virksomhed i fuld overensstemmelse med arbejdsløshedsloven og de til loven knyttede administrative bestemmelser.

Dernæst er jeg enig med hr. Jørgen Jensen, når han udtaler, at AF skal medvirke til at sikre en effektiv formidling af hensyn til såvel de ledige som erhvervslivet.

Med hensyn til spørgsmålet om at sikre, at kontrollen af de ledige arbejdsløshedsforsikrede ikke virker til gene for de ledige, kan jeg gentage, hvad jeg allerede var inde på i min besvarelse af det af hr. Jørgen Jensen stillede spørgsmål nr. 51 (Folketingets Forhandlinger, sp. 1063 ff.), at hele spørgsmålet om arbejdsformidlingens rationalisering er taget op til nyvurdering i det såkaldte Kaj Nielsen-udvalg. Jeg kan i denne forbindelse tilføje, at jeg forventer at modtage en foreløbig redegørelse fra udvalget i den nærmeste fremtid, og at ministeriet herefter vil overveje, hvilke omlægninger der med rimelighed kan foretages for at sikre den mest effektive formidling og for at mindske generne for de ledige ved fremmødet på AF-kontorerne.

For så vidt angår AFs særlige hensyntagen til de langvarigt ledige, kan jeg oplyse, at arbejdsdirektoratet i cirkulære af 20. 8. 1976 har anmodet AF-kontorerne om dels at give de langvarigt ledige fortrinsret ved offentligt finansierede beskæftigelsesarbejder, dels ved den ordinære formidling at drage omsorg for, at de langvarigt ledige gives fortrinsstilling, såfremt de pågældendes kvalifikationer i øvrigt opfylder arbejdsgivernes kvalifikationskrav. Jeg kan her oplyse, at arbejdsdirektoratet først på efteråret vil indhente oplysning fra arbejdsmarkedsnævnene om, hvilke erfaringer man har fået specielt med hensyn til anvisningen af de langvarigt ledige.

Jeg kan yderligere oplyse, at jeg i november 1976 har anmodet arbejdsdirektoratet om i tilslutning til landsarbejdsnævnet at nedsætte et udvalg, der skal redegøre for, hvorledes der bedst muligt kan skabes basis for arbejdsløshedskassernes deltagelse i arbejdsformidlingen. Jeg forventer at modtage resultaterne af dette udvalgs overvejelser i nær fremtid, således at også dette materiale kan indgå ved udformningen af eventuelle omlægninger af arbejdsformidlingsfunktionen.

Af *Mimi Jakobsen* (CD) til justitsministeren (30/6 77):

»Kan ministeren bekræfte, at der inden for de nærmeste år vil ske en usædvanlig stor afgang fra politistyrken i kraft af et særlig stort antal ansattes pensionering, og vil ministeren i form af talmateriale oplyse om udviklingen i politistyrkens omfang gennem de sidste 5 år og i form af prognosemateriale om udviklingen de kommende 5–10 år?«

(Spm. nr. 353).

Begrundelse.

Den stadig ringere politimæssige betjening er årsag til en stigende bekymring i befolkningen, og det vil derfor være rimeligt, om offentligheden i forbindelse med ministerens besvarelse af mit spørgsmål tillige orienteres om, hvorvidt der i den nærmeste fremtid påtænkes initiativer med henblik på at fritage politiet for opgaver, der ikke decideret er af politimæssig karakter, og lægge disse over til andre myndigheder (i lighed med den allerede vedtagne overførsel af inddrivelse af børnebidrag).

Det vil naturligvis i bekræftende fald være væsentligt for offentligheden at modtage oplysning om, hvilke opgaver der rent konkret kan være tale om. Endelig ville det sikkert i tilslutning hertil interessere befolkningen at modtage orientering om, hvilke skridt ministeren i øvrigt overvejer for at styrke og effektivisere politiets arbejde, specielt med henblik på bekæmpelse af tyveri og vold.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (13/7 77):

I 1964 nedsatte justitsministeriet et sagkyndigt udvalg, som bl. a. havde til opgave at fremkomme med forslag om størrelsen af den årlige tilgang til politistyrken.

I udvalgets betænkning af 1968 blev det særligt fremhævet, at det måtte anses for hensigtsmæssigt og nødvendigt for en forsvarlig tilrettelæggelse af polititjenesten, at der gennem en længere årrække frem til 1983–84 blev søgt gennemført en jævn rekruttering til politiet for at undgå den ophobning af ansættelser, som fandt sted i årene 1940–44. På grundlag af undersøgelser om omfanget af politiets daværende arbejdsopgaver, tjenestetidsregler m. v. fandt udvalget det nødvendigt, at der ansattes 360 mand årligt. Det var en forudsætning for udvalgets indstilling, at der ikke senere skete væsentlige ændringer i omfanget af politiets arbejdsopgaver eller af tjenestetidsreglerne.